

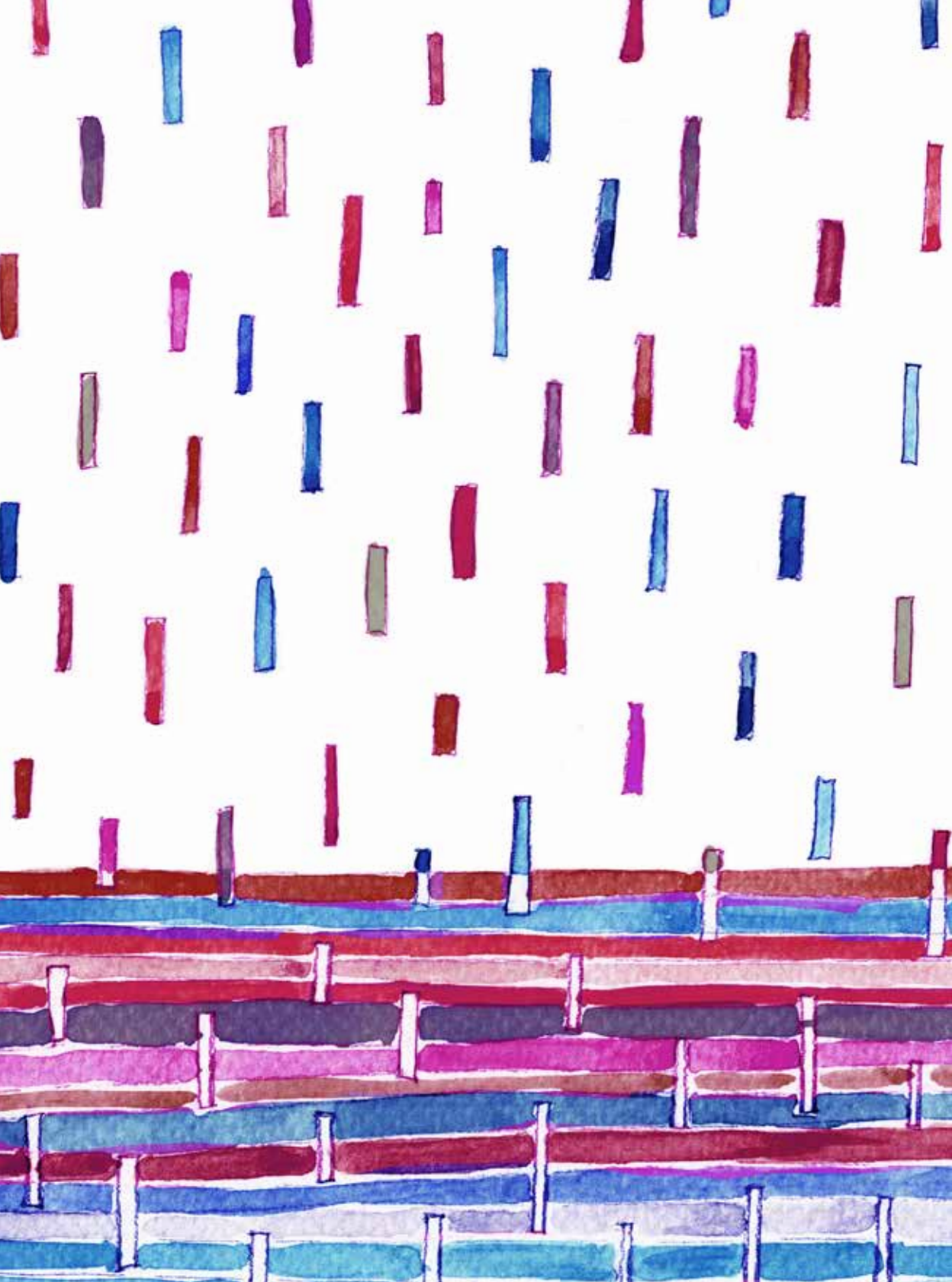
FANNY CLOUTIER

of

HET JAAR WAARIN
MIJN VADER ME DWONG
OM HEM TE VOLGEN
NAAR HET EINDE VAN HET
EINDE VAN DE WERELD

Stéphanie Lapointe

Voor mijn bloempje, Marguerite.
En ook voor jou, mooie Margaux.

MAART

J

NO

OU

DIG

Vrijdag 3 maart

Hoi, dagboek Ik ben het, Fanny

Ik weet het, het is te vroeg om je te schrijven. Ik zou mijn tweede dagboek pas beginnen als ik eenmaal in Japan was. Maar ik heb je nodig, nu, onmiddellijk.

**ALLES
LOOPT HIER
IN DE SOEP.**

Met 'hier' bedoel ik Sainte-Lorette, in mijn nieuwe huis. Sinds bijna drie weken woon ik niet meer bij Lorette, André en Henri... maar bij Leonie en Sylvie. Ongelofelijk, hè?

Goed.

Waar zal ik beginnen?

Bij het begin, Fanny.
Ja, ik weet het, oké. Ik ga het proberen.'

Ik fris je geheugen even op, dagboek: precies twee maanden geleden kreeg ik het afschuwelijkste kerstcadeau ooit, toen mijn vader zich opmaakte om weer naar het verre Azië te gaan en mij midden op een heel drukke luchthaven vertelde dat ik met hem naar Japan moest verhuizen. Ik heb er sindsdien echt alles aan gedaan om hem te laten inzien dat hij op het punt stond de grootste fout van zijn leven te maken door me te dwingen hem achterna te komen. Maar mijn vader is doof geworden, totaal verblind door zijn droom om iemand te worden.

Me dat vertellen in het openbaar:
duidelijk een tactiek om het risico
van een scène te beperken.

'Geef het wat tijd, Fanny.
Vertrouw me hierin.'

Pfff. De stomste uitspraak ooit.
En die is natuurlijk van hem.

Mijn vader heeft zich altijd heel goed kunnen verstoppen achter woorden, zoals anderen zich verbergen achter mooie kleding. Dus elke keer dat ik in tranen ben aan de andere kant van de telefoon, zegt hij mooie dingen die nergens op slaan.

Vanavond, toen mijn mobiel overging – papa belt me altijd exact om 19:25 uur – heb ik me erbij neergelegd. Het heeft twee maanden geduurd voordat ik begreep dat hij niet van gedachten zal veranderen. Dus waarom zou ik me verzetten?

‘Gaat het goed bij Sylvie en Leonie? Gaat alles goed met je?’

‘Wat maakt dat nou uit? Over twee weken ga ik toch weg.’

‘Ik weet het. Maar ik zou het begrijpen als je er moeite mee hebt. Wil je erover praten?’

‘Nee.’

‘Oké, maar we kunnen het over Japan hebben? Het is belangrijk dat je een beetje weet wat je kunt verwachten, vind je niet, prinsesje van me?’

‘Nee.’

‘Begin je in elk geval een beetje aan het idee te wennen?’

‘Ja. Aan het idee dat je bezig bent mijn leven te verpesten.’

‘Fanny, hou op. Toen ik net zo oud was als jij, was ik ook kwaad op mijn ouders omdat ze voor mij besloten. Geef het wat tijd, keteltje van me. Ik durf te wedden dat je me er op een dag dankbaar voor zult zijn.’

‘Je bent knettergek geworden.’

‘Ik zou graag aardig willen blijven, Fanny, maar dan moet je niet te ver gaan. Dit soort dingen zeg je niet tegen je vader.’

‘Je zegt het wel als het waar is.’

‘Ik dacht dat we het tijdens de feestdagen weer hadden goedgeemaakt... Gaan we weer kabbelen? Is dat echt wat je wilt?’

‘Papa, ik moet tijdens mijn vlucht toch overstappen in Vancouver?’

‘Maak je je daar druk om? Het vliegtuig? Het is niet gevaarlijk, Fanny, je zult zien dat...’

‘Nee, papa, dat vliegtuig kan me niks schelen gezien mijn huidige toestand. Ik wil alleen dat je de mogelijkheid overweegt dat ik er in

Vancouver vandoor ga. Dan zul je begrijpen hoe het voelt om een keertje niet over alles te beslissen. Doe!

Ik kan het niet geloven dat mijn vader, nadat hij me dwong om te wennen op een nieuwe school en in een nieuw gezin, nadat ik uiteindelijk vrienden had gemaakt en misschien zelfs een vriendje had (ja, hier kom ik nog op terug), kortom nadat hij me dwong om in minder dan zes maanden tijd een HEEL nieuw leven op te bouwen in Sainte-Lorette, mij opnieuw durft te ontwortelen. Ik verhuis over twee weken naar het einde van het einde van de wereld.

En ik kan er niets tegen doen.

IK VLIEG
met tegenzin
NAAR JAPAN

ONDER MIJN VOETEN

de leegte.

Oorspronkelijke uitgave: *Fanny Cloutier ou L'année où mon père m'a forcée à le suivre au bout du bout du monde, tome 2*
© 2018 Les éditions les Malins inc., Canada

Deze uitgave: © 2026 Salto/Standaard Uitgeverij nv, Franklin Rooseveltplaats 12,
B-2060 Antwerpen

www.standaarduitgeverij.be

Tekst: © 2018 Stéphanie Lapointe
Illustraties: © 2018 Marianne Ferrer
Coverontwerp: Shirley de Susini
Zetwerk Nederlandse versie: Indruk Grafisch Ontwerp, Soest
Vertaling: Debby Nieberg/Vitataal
Redactie: Vitataal, Feerwerd
Gedrukt in China

ISBN 978 90 02 28347 5
D/2026/0034/164
NUR 284

De vertaling van dit werk werd mogelijk gemaakt dankzij de financiële steun van
de Société du Développement des Entreprises Culturelles du Québec (SODEC).

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Niets uit dit boek mag worden gebruikt of gereproduceerd voor het trainen
van AI-technologieën of -systemen, noch voor tekst- en datamining
(art. 4, lid 3 Richtlijn (EU) 2019/790).